

Sygnatura akt I C upr 828/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 14-05-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Beata Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 14-05-2014 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...)

przeciwko A. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygnatura akt I Cupr 828/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)w W.wniosła o zasądzenie od pozwanej A. B.kwoty 347,26 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. Strona powodowa wskazała, iż pozwana związana była z pierwotnym wierzycielem (...) S.A.w W.umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Pozwana winna uiścić na rzecz pierwotnego wierzyciela kwotę będącą ekwiwalentem świadczonych usług, czego nie uczyniła. Strona powodowa nabyła na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 12 grudnia 2012 roku wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanej wynikającą wprost z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Dochodzona wierzytelność ujawniona jest w księdze rachunkowej strony powodowej. Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie dokonała spłaty zadłużenia.

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy (...)stwierdził w sprawie toczącej się pod sygnaturą akt(...) brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

* * *

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny :

W dniu 25 września 2012 roku strona powodowa (...)w W.(cesjonariusz) zawarła z (...) S.A.w W.(cedentem) umowę ramową cyklicznej sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem umowy było ustalenie zasad, na których nastąpić miało przeniesienie wierzytelności pieniężnych przez cedenta na rzecz cesjonariusza. Cesja wierzytelności odbywać miała się na podstawie zawieranych pomiędzy stronami porozumień (§ 1 ust. 1 umowy). Cedent zobowiązał się do przekazywania cyklicznie raz w miesiącu pakietów wierzytelności obejmujących należności od dłużników wynikające z niezapłaconych należności głównych oraz należnych odsetek (§ 3 ust. 1 umowy). Cedent każdorazowo po zawarciu porozumienia przekazywać miał cesjonariuszowi w terminie do 14 dni roboczych od daty zapłaty ceny określonej w porozumieniu płytę CD, która zawierać miała wykaz przedmiotowych wierzytelności (§ 3 ust. 13 umowy). Cedent przygotować miał skrócony wykaz wierzytelności w formie papierowej w terminie 30 dni od daty zawarcia porozumienia (§ 3 ust. 14 umowy).

Dowód :

- ***umowa ramowa cyklicznej sprzedaży wierzytelności, k. 14, 15***

W dniu 12 grudnia 2012 roku strona powodowa (cesjonariusz) zawarła z (...) S.A. w W. (cedentem) porozumienie nr 4 do umowy ramowej cyklicznej sprzedaży wierzytelności z dnia 25 września 2012 roku. Na mocy porozumienia cedent przelał na rzecz cesjonariusza wierzytelności do pakietu wierzytelności klientów indywidualnych nr (...) (ust. 1 i 2 porozumienia).

Dowód :

- ***porozumienie nr 4, k. 14***

W dniu 9 maja 2013 roku r. pr. S. K. działająca w imieniu strony powodowej złożył oświadczenie, z którego wynika, że w dniu 12 grudnia 2012 roku strona powodowa nabyła od (...) S.A. w W. wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wierzytelność na dzień wystawienia wyciągu wynosiła 347,26 zł, w tym należność główna w kwocie 308,83 zł odsetki ustawowe naliczone od należności głównej za okres od dnia 25 czerwca 2012 roku do dnia 9 maja 2013 roku w kwocie 34,99 zł oraz noty odsetkowe w kwocie 3,44 zł.

Dowód :

- ***wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu z 9.05.2013 r., k. 13***

* * *

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, o czym stanowi art. 339 § 1 k.p.c. Na mocy art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W toku niniejszego procesu pozwana zachowała postawę całkowicie bierną. Nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się także na rozprawie. W przedmiotowej sprawie spełnione zostały zatem powyższe przesłanki do wydania wyroku zaocznego. Jednocześnie w ocenie Sądu nie wystąpiły przesłanki pozytywne zawarte w treści 339 § 2 k.p.c.

Należy wskazać, że niezależnie od wynikającego z przytoczonego wyżej domniemania prawdziwości twierdzeń powoda z rzeczywistym stanem rzeczy, Sąd ma każdorazowo obowiązek krytycznego ustosunkowania się do jego twierdzeń z punktu widzenia ich ewentualnej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W przypadku wątpliwości w tym przedmiocie, Sąd nie może wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych. Należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 roku, I CKU 85/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 roku, I CKU 115/97).

Zawarte w pozwie twierdzenia budziły poważne wątpliwości Sądu, wobec czego uznał on za konieczne przeprowadzenie postępowania dowodowego.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać

dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

Strona powodowa nie udowodniła swojej legitymacji czynnej, a także swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinna wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość, jak też swoją legitymację czynną.

Strona powodowa twierdziła, iż nabyła wierzytelność wobec pozwanej od (...) S.A. w W., przedkładając na dowód swojej legitymacji czynnej umowę ramową cyklicznej sprzedaży wierzytelności z dnia 25 września 2012 roku, porozumienie nr 4 z dnia 12 grudnia 2012 roku do umowy ramowej cyklicznej sprzedaży wierzytelności z dnia 25 września 2012 roku oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 9 maja 2013 roku.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie udowodniła swojej legitymacji czynnej, gdyż z przedłożonej umowy cesji, a przede wszystkim z porozumienia nie wynika, ażeby nabyła tę konkretną wierzytelność, której dochodzi w niniejszym procesie a nadto nie udowodniła, że dochodzona wierzytelność w ogóle przysługiwała (...) S.A. w W..

Nie jest w ocenie Sądu wystarczającym dowodem wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, albowiem na mocy art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 roku o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2004 roku, nr 146, poz. 1546 z późn. zm.) zarówno księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, jak również wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym nie mają mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym. Przedłożony przez stronę powodową wyciąg z ksiąg rachunkowych z dnia 9 maja 2013 roku, jako dokument prywatny nie może stanowić samodzielnego dowodu przejścia uprawnień oraz wysokości zobowiązania pozwanej, zatem konieczne było poparcie twierdzeń w nim zawartych za pomocą innych źródeł dowodowych.

Strona powodowa nie przedstawiła żadnych dokumentów źródłowych wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem ani w zakresie należności głównej, ani w zakresie skapitalizowanych odsetek, wobec czego Sąd pozbawiony został możliwości jakiegokolwiek weryfikacji źródła i zakresu zobowiązania pozwanej. Nie wiadomo bowiem, co jest podstawą oraz jakiego okresu dotyczy należność w kwocie 347,26 zł. Wszak uzasadniając podstawę roszczenia strona powodowa odwołała się do umowy sprzedaży wierzytelności (porozumienia) z dnia 12 grudnia 2012 roku, jednakże analiza treści wskazanego dokumentu nie pozwala na wskazanie podstawy żądania określonych w pozwie należności. W przedłożonym przez stronę powodową porozumieniu nr 4 nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanej, zaś treść umowy ramowej cyklicznej sprzedaży wierzytelności wskazuje, iż wykaz wierzytelności, którego to dokumentu strona powodowa nie przedłożyła, sporządzany był po skutecznym zawarciu przez strony porozumienia zarówno w formie elektronicznej, jak i pisemnej. Nie przedłożono również jakiegokolwiek umowy szczegółowej obejmującej przelew omawianej wierzytelności ani też dowodu zapłaty ceny nabycia wierzytelności stanowiącej warunek jej skutecznego nabycia.

Umowa z dnia 25 września 2012 roku odwołuje się do przelewu wierzytelności w rozumieniu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Przepis ten reguluje sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości i dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszonej wierzytelności.

Powyższe wskazuje, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi całej umowy cesji, na którą się powołała, co z kolei powoduje uznanie przedłożonego dokumentu za niespełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawia pod znakiem zapytania twierdzenia strony powodowej i zasadność jej żądania, bowiem umowa bez załączników jest niekompletna, a to dyskwalifikuje przedłożoną umowę jako stanowiącą podstawę do nabycia wierzytelności wobec pozwanej.

Podkreślić należy, że dowodem potwierdzającym legitymację czynną strony powodowej mogłaby być wyłącznie kompletna umowa cesji wierzytelności.

Strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinna być świadoma zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Przypomnieć jednak wypada, iż strona powodowa nie może się powoływać przed Sądem na dokumenty, nawet gdyby ich treść była znana pozwanemu, jeżeli nie zostały przedstawione jako dowody w sprawie. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. oznacza w wypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Zatem strona powodowa zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika powinna wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dokumentów przedłożyć je Sądowi wraz z pozwem. W przypadku zaś braku dokumentów uzasadniających roszczenie winna była jeszcze przed wszczęciem procesu zwrócić się do swojego kontrahenta z umowy cesji o przekazanie dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Zaniechanie strony powodowej w tym zakresie może tylko zadziałać na jej niekorzyść. Uznać zatem należało, iż strona powodowa w toku niniejszego postępowania wykazała się całkowicie bierną postawą.

Kserokopia wezwania z dnia 8 lutego 2013 roku, a także kserokopie faktur VAT i not odsetkowych nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałami przez pełnomocnika strony powodowej, nie stanowiła zatem dowodu z dokumentu, dlatego też wniosek dowodowy strony powodowej w tymże zakresie podlegał oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.